

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 18.

Fylke: Møre og Romsdal.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Haram.

Emne: Joletre og jolehalm.

Bygdelag: Skuløy.

Oppskr. av: Karl Rogne.

Gard: Rogne.

(adresse): Longva.

G.nr. 7 Br.nr. 1.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Etter eigi røynd.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Med joletre er det no reint aalment i heile Haram, det eg veit.

2. Tek eg ikkje mykje feil, var det brukt joletre her paa Skuløy fyrste gongen i 1895 eller der ikring. Um andre bygder i heradet hadde joletre noko fyre dette aaret, to rer eg ikkje segja for visst. Set ein 1890, er ein paa den trygge sida. Fyre den tid var joletreskikken ukjend her, etter det eg veit.

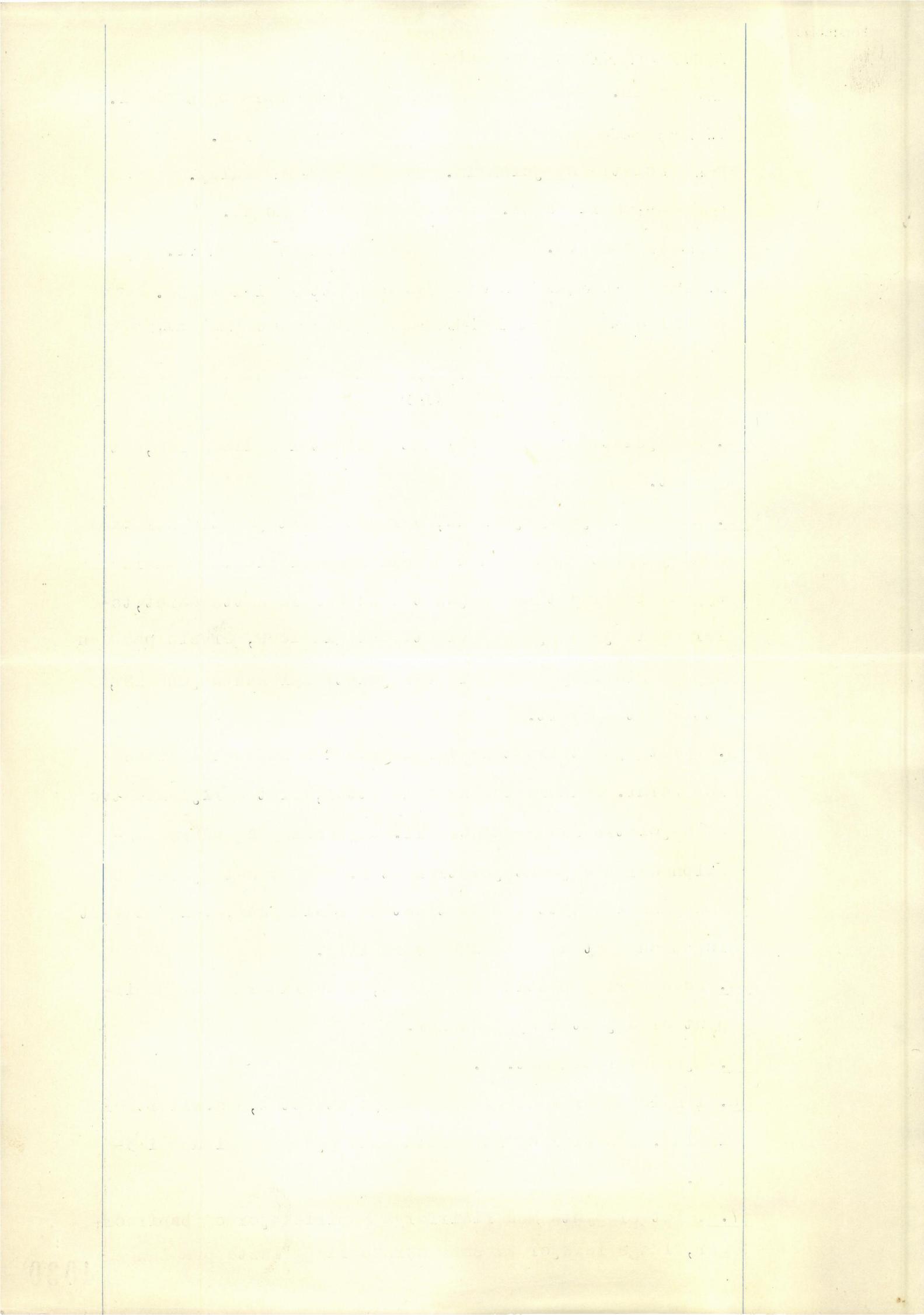
3. Fyrste joletrefestane var haldne i skulane til glede for borni. Seinare tok heimane etter, sist kyrkja med two smaa joletre framme i kordøri. Ungdomslag og andre samskipnader hev jamnt joletrefestar. Daa er det gjerne so dei ymse lag nyttar same treet kvar sin gong, avdi det vert for trongrømt um alle skal vera ilag.

4. Noko serleg pynting med grønt, halmkrunor eller papirpynt er ukjent i bygdene her.

5. Sjaa svar til pkt. 4.

6. I heimane er vanleg høgd paa joletretreet 1,5 m. eller der ikring. I skular og forsamlingshus gjeng høgdi upp i 3-4 m.

7.a. Det er pynta med fleirfarga papirlekkjor og papirkor ger, lange rekkjor av smaa norske flagg feste paa lange

traadar, "englehaar", kvite bomullsdottar her og kvar, ym-selita smaa og større kuler, klokkor, glansringar og paa toppen ei glimande stjerna.

b. Treet er vel pynta med smaa kjerteljos, feste til grei-
på Treet ner med ljosknipor. No gjeng ein meir og meir yver til elektrisk ljos paa joletrei. Daa er ein trygg for aa faa talg- eller stearindropar paa klædi.

8. Det er dei vaksne som vanleg stend fyre joletrepynthingi.

9. Treet stend jamnt i ein fot laga som ein kross. Det stend ikkje paa eit bord, men paa golvet. Under gonga kring treet vert det flutt midt paa golvet. Andre tider stend det i ei kraa i stova. I skular og forsamlingsrom hev treet sin faste plass midt paa golvet til det vert burtteke.

10. Paa festlege samkomor i skular og lag er ljosi kveikt berre med ein gjeng kring treeet. Slike samkomor er jamnt millom jol og nyaar. Nyaarseftan og/eller nyaarsdagskvelden er mykje brukt for skulane.

I heimane er ljosi alltid kveikt joleeftan og nyaarseftan baade ein og two gongar. Elles kann det vera 1. og 2. joledagskvelden. Sameleis 3. dag og nyaarsdagskvelden. Kjem framande born i huset, er det ikkje sjeldsynt at treeet ~~ye~~ vert framteke og kveit, so dei før sjaa det.

11. Fyrst og fremst er joletreet for borni, og dei gled seg til gonga kring det. Det vert sunge fyrst og fremst salmar. Eg nemner: "Her kjem me dine arme smaa", "Glade jol", "No koma Guds englar med helsing i sky", "Eg synger jolekvad", "Fager er jordi", "Fager er den himmel blaa", "Det hev ei rosa sprunge", "Fraa Betlehem eit gjetord gjeng", "Eit barn er født i Betlehem", "Fred paa jordi", "Me gled no i barnekor", "Sæle jolekveld", "Eg er so glad kvar jole~~ky~~ kveld", "Aa jol med di gleda" o. fl.

3. blad.

12. Det er ulikt. I sume heimar kann det staa til ut um tjuanddag.

13. Ein brukar ikkje hengja mat eller andre gaavor i treet. Jolegaavone til born og andre i huset ligg under treet med paaskrivenamn til kvar. Ved joletrefestar for skuleborn, klæder two av borni seg sumtid ut som nissar, og dei deler ut ein pakke med ymse godt i til kvart ~~barn~~ paa festen. Daa gled borni seg. Ord som "hausta" eller "plundra" joletreet er ikkje brukt her.

14. Mest alltid fura.

15. Ingen "lagar" eit joletre. Hov ein ikkje slikt sjolv, kjøper ein eit.

16. Nei. Sume hengjer nok ut eit joleband til smaafuglane her og kvar paa tunet i ei buska eller eit tre.

1 og 2. Eg hev ikkje høyrt segn um halm paa golvet joleeftan og at den var bunden i vondlar til det bruk, men 3 og 4 i eldre tid laga dei flatsengjer paa stovegolvet um joleeftan. Der laag alle ungefolki, medan ektefolki laag i sengjene sine. Det sagdest vera til vern mot hulder, dverg og nissar som skulde vera sers leide jolenatti. (jfr. tjerekrossar paa fjøsdører o.l. til vern mot slikt utske). Flatsengjene vart sjeldan brukt ut um 3. dag jol. Med dagen var dei ihoptekne for rømdi i stova.

4030
NORSK ETNOLIGISK GRANSKING
adr. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

